

Brīvā Daugava

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JĒKABPILS RAJONA KOMITEJAS
UN RAJONA DARBAĻAUŽU DEPUTĀTU PADOMES ORGĀNS

Nr. 50 (2688)
22. gads

Ceturtdien,
1962. gada 26. aprīlī

Maksā
2 kap.

Pavasara lauku darbus — plašā frontē!

Tradicionālo sacensību 150.000 noslēdzot ķieģeļu virs plāna

Padomju tautas slaveno darba tradīciju purā sociālistiskā sacensība un tās jaunākā pilnīgākā forma — komunistiskā sacensība ieņem svarīgu, izšķirošu vietu. Sacensība kļuvusi par tautas radošo spēku vispilnīgāko izpausmes formu. Savos kvēlajos Aicinājumos 1962. gada 1. Maijā PSKP Centrālā Komiteja izvirza kaujiniecisku uzdevumu:

«PADOMJU SAVIENĪBAS DARBAĻAUDISI VĒL PLAŠĀK IZVERSIŠIM VISAS TAUTAS SOCIĀLISTISKO SACENSĪBU PAR SEPTĪNGADU PLĀNU IZPILDI UN PĀRSNIEGŠANU. PIRMS TERMIŅA IZPILDISIM SEPTĪNGADES CETURTĀ GADA PLĀNU!»

Tradicionālajā pirmsmaija sacensībā jaunu lielisku ieguldījumu septiņgades darba uzvaru krātuvē devis Jēkabpils mežrūpniecības saimniecības kolektīvs. Tautas saimniecībai, jaunceltņiem mežrūpnieki virs četru mēnešu uzdevuma izveidusi 5500 kbm kokmateriālu. Driksnas kūdras fabrikas mehanizatori šogad dos rajona saimniecībām ievērojamu daudzumu pakaišu kūdras. Aprīļa mēnesī vien viņi par vairāk nekā 3,5 reizēm pārsnieguši tās ieguves uzdevumu. Par jauniem panākumiem lielajiem darbaļaužu solidaritātes svētkiem veltītajā sacensībā raportē cukura fabrikas, Līvānu stikla fabrikas, lopbarības antibiotiku rūpnīcas, 14. ceļu ekspluatācijas rajona un citi kolektīvi. Katra jauna darba diena parāda, ka padomju laudis dziļi izpratuši Komunistiskās partijas nosprausto uzdevumu — vēsturiski īsā laikā izcīnīt uzvaru mierīgā ekonomiskā sacensībā ar kapitālismu, panākt un pārspēt ASV produkcijas ražošanā uz katru iedzīvotāju.

Savu daļu šī mērķa sasniegšanā devuši un turpina dot arī mūsu rajona darbaļaudis. Spilgts un uzskatāms piemērs tam ir pirmsmaija sacensība.

Arvien plašāku vērienu gūst komunistiskā darba trieciennīku, brigāžu, maiņu, uzņēmumu sacensība. Tā, kā zināms, aptver ne tikai ražošanas, bet arī visas pārējās padomju cilvēku dzīves un darbības jomas. Ar gandarījumu varam atzīmēt, ka spraigajā pirmsmaija sacensībā komunistiskās sacensības dalībnieku pulks pavairojies. 11. ATK šo godpilno un atbildīgo nosaukumu izcīnīja vēl divas autobusu brigādes, kuras vada bb. Camanis un Boļšaks, komunistiskās sacensības dalībnieku pulks pieaudzis arī rajona rūpniecības kombinātā un citos uzņēmumos.

— SLAVA KOMUNISTISKĀ DARBA KOLEKTĪVIEM UN TRIECIENĒNIEM, DARBA PIRMRINDNIEKIEM UN NOVATORIEM, KAS IET KOMUNISMA CĒLĀJU PIRMAJĀS RINDĀS! — rītdienas drosmīgie izlūki cildināti PSKP CK Aicinājumos.

Plecu pie pleca ar strādnieku

šķiru jaunas darba uzvaras kaldinājuši lauku darbaļaudis. Varenu entuziasma vilni kolhozniekos un padomju saimniecību strādniekos izraisīja PSKP CK marta Plēnums. Ar lielu atbildības sajūtu lauku laudis sagatavojas pavasara sējas darbiem. Vieni no pirmajiem rajonā par tehnikas remonta pabeigšanu raportēja Odzienas kolhoza mehanizatori, pirmie viņi ar saviem traktoriem devās uz tīrumiem. Viņu kaimiņi Pļaviņu atbalsta paaugstsaimniecībā pirmie uzsāka cukurbiešu sēju. Plašā frontē pavasara sējas darbi pirmsmaija dienās izvērsušies kolhozā «Leņina karogs». Te jau sēj pupas, cukurbietes, vīķu mīstru, turpat 100 ha tīrumu sagatavoti sējai. Apsētās platības strauji palielinās kolhozos «Ozols», «Selga», Sudrabkalns un citās saimniecībās.

Ļoti svarīgs un atbildīgs uzdevums šogad cukurbiešu audzētājiem. Šogad saldās saknes lielos daudzumos audzēs gan rūpniecībai, gan lopbarībai. Viens no augstu ražu priekšnoteikumiem — agra cukurbiešu sēja. Lūk, kāpēc to audzētāji pirmsmaija sacensībā nosprauduši šo darbu paveikt ne vēlāk kā līdz 5. maijam.

Uzņēmumu, iestāžu, organizāciju mākslinieki jau gatavo transparentus un lozungus 1. Maija svētku demonstrācijām, svētku uzskates agitāciju noformē lauku un pilsētu kultūras iestāžu darbinieki, tiem veltītus uzdevumus gatavo sienas avīžu redkolēģijas — visur redzami jauni skaitļi, kas pauž par darba uzvarām, kolektīvu un atsevišķu pirmrindnieku panākumiem.

Padomju laudis visas pasaules priekšā radošā pirmsmaija sacensībā demonstrē savu vareno spēku ar jauniem panākumiem dižās komunisma uzcelšanas Programmas īstenošanā, kas liks valdīt uz zemes Mieram, Darbam, visu tautu Brīvībai, Vienlīdzībai, Brālībai un Laimei.

Būs pilnas slaucenes

Lai nostiprinātu lopbarības bāzi, audzējot galvenās lopbarības kultūras, kā cukurbietes un kukurūzu, Lones padomju saimniecība jau laikus veikusi sagatavošanās darbus atbildīgajam sējas periodam. Jā iepriekšējā gadā cukurbietes iesēja 5 ha platībā un novāca no 1 ha 239 cmt lielu ražu, tad šogad tās sēs 40 hektārus. Lai iegūtu augstāku ražu

Darbaļaužu starptautiskās solidaritātes dienas — 1. Maija—priekšvakarā ar lielu pacīlātību un enerģiju strādā Krustpils ķieģeļu fabrikas kolektīvs. Formēšanas ceha laudis meistara P. Peregonceva vadībā ik dienas maigas uzdevumu pārsniedz par 9—10 procentiem. Panākumus kaldina čaklās strādnieces O. Minčonoka, E. Millere, M. Parfenova, V. Semjonovs un citi ķieģeļu formētāji.

Šīs maigas kolektīvs apņēmies mēneša plānu veikt 27. aprīlī un līdz 1. Maijam virs uzdevuma izlaist ap 150 tūkstoš labas kvalitātes ķieģeļu. Tā būs viņu velte svētkiem.

V. Avdejevs,
Krustpils ķieģelfabrikas
plānu daļas vadītājs

Kolektīvs cīnās par meistarību

Jēkabpils rajona rūpkombināta pakalpojumu kombināta šūšanas darbnīca 1962. gada pirmā ceturkšņa plānu ir izpildījusi par 102%. Gatavojoties saulainajiem Pirmā Maija svētkiem, darbnīcas kolektīvs aprīļa mēnesī uzņēmies palielināt saistības. Apģērbu ceha piegriezēji ar savu izdomu un prasmi vienmēr palīdz mūsu pasūtītājiem izvēlēties piemērotu fasonu katram augumam. Mēteļu un uzvalku piegriezējs V. Surko, kā arī kleitu piegriezējas L. Metene, E. Čebatarova, ieteicot saviem klientiem apģērbu modeļus, vienmēr vadās no pēdējās modes vadlīnijām. Ceha kolektīvs neno-

nekā iepriekšējā gadā, šogad katrs cukurbiešu hektārs ir saņēmis 45 t organiskā mēslojuma un vēl saņēms 5 cmt minerālmēslu. Cukurbietes kops traktoriisti bb. Vitols un Šimanovskis.

V. Jandava,
Lones padomju saimniecības
uzskaitvede

Sēj lauku pupas

Sajās dienās Dignājas kolhozā iesēja pirmos 7 ha ar lauku pupām. To veica traktorists b. Ušackis ar mazo riteņnieku DT-20. Dignājas lauksaimniecības arteļa

biedri šo olbaltumvielām bagātu kultūru šogad audzēs krietni lielākā platībā un cinišies par vismaz 20 cmt pupu sēklas ražu no hektāra.

A. Pušpurs

Ābeļu ciema laužu veltes

Ciema kolhozos rit spraiga sociālistiskā sacensība par cieniņu 1. Maija svētku sagaidīšanu. Lauksaimniecības arteļi «Ozols» un «Nākotne» vieni no pirmajiem uzsāka zemes sagatavošanu sējai. Nākotnē strādā ar četriem traktoriem. Mehanizatoru bb. Vieša, Rautiņa, Reinfelds un Elksnīša rēķinā jau vairāki desmiti hektāru sastrādātās augsnes. Sajās dienās sāk mīstru un cukurbiešu sēju.

Starpkolhozu celtniecības organizācija veic pēdējos apdares darbus

šķirnes izmēģinājumu iecirkņa būvē, kuru drīzumā nodos ekspluatācijā.

* * *

Centīgi strādā arī kolhoza «Ozols» laudis. Virmēslošanas gandrīz visas kultivētās ganības 94 ha platībā. Tīrumos izgājuši vairāki kāpurķēnieki, kuri sastrādājuši apmēram 60 ha. Viens no čaklākajiem ir traktorists R. Vēveris.

Pirms dažām dienām ozoliņi sāka graudaugu sēju. Ar kviešiem apsēti apmēram 10 ha. Galvenais sējējs ir I. Zaļenieks ar savu DT-20. Darba tempi ar katru dienu pieaug.

Kolhoza «Ozols» laukkopji un mehanizatori cer līdz gaišajiem darbaļaužu svētkiem apsēt lielu vairākumu graudaugu.

* * *

Ari lauksaimniecības arteļa «Padomju Dzimtene» mehanizators b. Bakāns un vēl daži sēdušies savos tēraudā kumeļos. Izlases veidā te jau aparti vairāki ha zemes.

Septiņgades ceturtais pavasaris steidzina, aicina sēju veikt visisākaajos termiņos un labā kvalitātē.

Mūsu korespondentu
punkts Ābeļu ciemā

TASS ziņojums

1962. gada 24. aprīlī Padomju Savienībā sekmīgi ievadīts orbitā kartējais mākslīgais zemes pavadonis «Kosmos-3».

Pavadoni uzstādīta zinātniska aparātūra, kas paredzēta kosmiskās telpas pētījumu turpināšanai saskaņā ar programmu, ko TASS ziņoja šā gada 16. martā.

Pavadoni «Kosmos-3» uzstādīta ne vien zinātniskā aparātūra, bet arī daudzkanālu radiotelemetriskā sistēma un radiotehniskās ierīces trajektorijas mērījumiem.

Pēc aptuveniem datiem, pavadonis lido pa orbītu, kas ir tuva apriņķinātajai. Pavadoņa apgriešanās periods ir 93,8 minūtes. Orbītas plaknes un ekvatora plaknes leņ-

ķis ir 48 grādi 59 minūtes. Maksimālais attālums no Zemes virsmas ir 720 kilometri un minimālais — 229 kilometri.

Radiotelemetriskā informācija, kas saņemta no pavadoņa, liecina, ka borta sistēmas darbojas normāli. Koordinācijas un skaitļošanas centrs saņem mērījumu datus un telemetrisko informāciju. 1962. gada 24. aprīlī pavadonis pārlidos Meksikas pilsētas rajonu — pulksten 11.28; Ņujorkas — 11.36; Adisabebas — 12.02; Losandželosas — 13.06; Melburnas — 14.13; Sanfrancisko — 14.43; Monrealas — 14.53; Pretorijas — 15.24; Otavas — 16.31; Čikagas — 18.06; Džakartas — 19.07 un Riodežaneiro — 20.04.

LKP Jēkabpils un Krustpils rajonu komiteju apvienotais plēnums

21. aprīlī notika LKP Jēkabpils un Krustpils rajonu komiteju apvienotais plēnums. Plēnumā ievēlēja rajona komitejas sekretārus, biroju un apstiprināja partijas rajona komitejas nodaļu vadītājus.

Par partijas rajona komitejas pirmo sekretāru ievēlēja N. Ivanovu, par otro — L. Geikinu, par partijas komitejas sekretāru T. Podskočiju.

Par biroja locekļiem ievēlēja N. Ivanovu, L. Geikinu, T. Podskočiju, P. Peļņiku, V. Karisu, A. Pariginu, M. Sorokinu, J. Jeliševu, G. Lemeškinu, J. Teičanu.

Par organizatoriskās daļas vadītāju apstiprināja G. Lemeškinu, par propagandas un agitācijas daļas vadītāju — V. Rasopovu.

Pēc tam plēnums apsprieda jautājumu par partijas organizācijas uzdevumiem PSKP CK marta un Latvijas KP CK II plēnumu lēmumu izpildē.

Referātu par šo jautājumu nolasīja partijas rajona komitejas sekretārs b. Ivanovs.

Viņš pastāstīja par PSKP CK marta plēnumu, par to, ar kādu uzmanību padomju tauta sekoja šī plēnuma darbam, par tiem grandiozajiem uzdevumiem, kuri izvirzīti lauksaimniecības jomā.

Tālāk b. Ivanovs pakāvējās pie panākumiem, ko guvušas mūsu rajona saimniecības aizvadītajā gadā. Labus panākumus, pateicoties zemkopības kultūras uzlabošanai, guvuši kolhoza «Leņina karogs» laudis. Viņi vidēji no hektāra ieguvuši 18,5 cnt graudaugu, tani skaitā ziemājus 21 cnt no hektāra, ziemas kviešus — 27,8, miežus — 16,9 cnt. Kolhoza «Selga» izaudzēti 15,6 cnt graudaugu no ha, rudzu — 21,1 cnt, ziemas kviešu — 26,4 cnt, cukurbiešu — 279 cnt, kartupeļu — 123 cnt. Kolhoza «Sarkanais partizānis» ieguva 863 cnt kukurūzas zaļās masas, kolhozos «Rīts» — 708, «Leņina ceļš» — 613 cnt no hektāra.

Zināmus panākumus lopkopības produktu ražošanas kāpināšanā guvušas Atašienes, Vietalvas, Mežāres, Lones padomju saimniecības, kolhozi «Dubna», «Uz priekšu», «Rīts», «Druva», Kārļa Marksa, Ābeļu atbalsta paraugsaimniecība un citas.

Rajonā izauguši teicami lauksaimniecības darbinieki kadri, kuri ar savu pašreizējā darbu rāda piemēru visiem rajona kolhozu un padomju saimniecību darbaļaudim.

Taču, kā atzīmēja plēnums, ar līdzšinējo lauksaimniecības ražošanas līmeni mēs nevaram samierināties, jo tas nesēj apmierināt darbaļaužu prasības pēc lauksaimniecības produktiem un citām plaša patēriņa precēm.

Nopietni trūkumi lauksaimniecības produktu ražošanā ir arī mūsu rajonā, jo vairākas saimniecības atpalika no izvirzītajiem septiņgades uzdevumiem. Tā gaļas ražotājs par 2600 t, bet piena — par 7,1 tūkstoš tonnām mazāk, nekā paredzēts plānā. Graudu ražošanas plāns izpildīts par 66 procentiem.

Slikti savus uzdevumus gaļas ražošanā pilda tādas saimniecības kā kolhozi «Rekords» (priekšsēdētājs b. Brodiņš, partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Jaškevičs), kurš septiņgades trešā gada uzdevumu izpildījis par 26 procentiem, Oškalna kolhozs (priekšsēdētājs b. Gulbinšis, partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Petrovskis) — par 31 procentu, kolhozs «Dzintars» (priekšsēdētājs b. Ivašins, partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Dreimanis) — par 37,2 procentiem, «Staburags» (priekšsēdētājs b. Rasiņš, partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Dauberis) — par 39 procentiem.

Piena ražošanā atpaliek kolhozi «Jāņupe», «Daugava», «Asupe», «Vienība» un citi. Vairākas saimniecības, kā kolhozi «Komunārs», «Jāņupe», «Rīts», «Cinga», Mežāres padomju saimniecība atpaliek graudu ražošanā.

Šie trūkumi izskaidrojami, pirmkārt, ar to, ka daudzi saimniecību

vadītāji neveica nekādus pasākumus, lai pareizi izmantotu zemi. Savus uzdevumus viņi centās atrisināt, pastāvot līdzšinējam ekstenzivam saimniecības veidam — zālauku sistēmai.

Trūkumi, kurus atzīmēja plēnums, pilnīgi attiecināmi arī uz mūsu rajona saimniecībām, kurās līdz šim lielās platībās tika sēta tāda mazproduktīva kultūra kā auzas, bet ilggadīgie zālāji 1961. gadā aizņēma 42,8% no sējplatības. Kolhoza «Komunārs» 1961. gadā auzas no ha ievāca 3,2 cnt, «Strauts» — 3,1 cnt, «Sarkanā zvaigzne» — 3,5, bet kolhoza «Padomju Armija» 70 ha platībā ievāca 1,3 cnt no ha graudu mistru. Vairāki kolhozi, kā «Komunārs», Kārļa Marksa, «Padomju Latvija» un citi gadu no gada ievāca ļoti zemas daudzgadīgo zālāju ražas.

Ja visu saražoto lopbarību pārreķina barības vienībās, olbaltumvielās, nav grūti aprēķināt, cik katrā no minētajām saimniecībām var ražot gaļu un pienu. Tā 1961. gadā rajona kolhozos hektārs auzu deva 430 kg barības vienību vai ar saražoto barību varēja iegūt 53 kg cukurģaļas kautsvārā, padomju saimniecībās — attiecīgi 779 kg barības vienību vai iegūt 97 kg cukurģaļas kautsvārā. Sie aprēķini rāda, ka auzas, mīstis nav tās kultūras, uz kuru rēķina kolhoziem un padomju saimniecībām būs iespējams palielināt gaļas un piena ražošanu tādos apmēros, kā tas ir noteikts marta plēnuma lēmumos.

Tas pats attiecas arī uz daudzgadīgajiem zālājiem. Tālāk b. Ivanovs analizē kolhozu «Leņina karogs» un «Daugava» saimniecības rezultātus. Abas šīs saimniecības atrodas vienādos apstākļos, ar gandrīz vienādām zemes un aramzemes platībām, taču kolhozs «Daugava» 1961. gadā uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes ražojis pienu 162 cnt, bet «Leņina karogs» — 309 cnt. Ražotais lauksaimniecības produkti naudas izteiksmē uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes «Daugava» — 7368 rubļi, «Leņina karogs» — 13.315 rubļi.

Hektārs pākšaugu kolhoza «Daugava» deva 12,5, «Leņina karogs» — 21,46 cnt barības vienību.

Tas, ka kolhoza «Daugava» tik maz ražots barības vienību, izskaidrojams ar to, ka tur vēl daudz sēj mazražīgās auzas. Tani pašā laikā kolhoza «Leņina karogs» sējumu struktūrā noteicošā loma ir pākšaugiem un graudaugiem, kuri gadu no gada dod labas ražas. Tas dod iespēju intensīvi saimniekot un

ražot uz aramzemes hektāru vairāk lauksaimniecības produktu.

Pirmrindas saimniecību pieredze rāda, ka tikai tad mums būs iespējams palielināt lauksaimniecības produktu ražošanu, ja mēs labāk un saimnieciskāk izmantosim zemi, ja pārskatīsim un izdarīsim labojumus līdzšinējā sējumu struktūrā, atteiksimies no ekstenzivās zālauku sistēmas, plaši ieviešot tādas kultūras kā kukurūzu, cukurbietes, pupas, zirņus.

Mums ir arī labi piemēri, kā kolhozs «Selga», kur hektārs cukurbiešu deva 10.600 kg barības vienību vai 13,2 cnt cukurģaļas, kolhoza «Leņina karogs» — attiecīgi 6000 kg barības vienību un 7,5 cnt cukurģaļas. Lielu barības vienību skaitu deva kukurūza kolhoza «Rīts», «Uz priekšu» un citos.

Taču jāatgādinā, ka dažu saimniecību vadītāji nevar tikt valā no vecajiem uzskatiem par zālauku sistēmas derīgumu. Tā kolhozos «Sarkanais karogs», Raiņa, «Zelta vārpa», «Arājs», «Jāņupe» un pat Pļaviņu atbalsta paraugsaimniecībā plāno palielināt ilggadīgo zālāju sējumu platības.

Tas prasa no kolhoza vadības, lauksaimniecības speciālistiem, partijas pirmorganizācijām vēlreiz kritiski izskatīt sējumu platību struktūru, iedalot lielākas platības vērtīgajām kultūrām. Vienlaikus ar izmaiņām sējumu struktūrā nedrīkst aizmirst uzlabot arī zemkopības kultūru, tas ir, dot vairāk mēslojuma, organizēt pareizu sējumu kopšanu. Jādara viss, lai pēc iespējas vairāk uzkrātu organisko mēslojumu, pielietotu mikroelementus. Jāpanāk, lai celtu graudaugu un citu kultūru ražas, iegūstot jau šogad ne mazāk kā 12—14 cnt graudaugu un pākšaugu no ha. Bet tuvākajos gados mums jācīnās, lai iegūtu no ha 20—25 cnt graudaugu, pupas un zirņus 20—30 cnt, kukurūzas zaļo masu 400—500 cnt, cukurbietes 200—250 cnt, kartupeļus 120—200 cnt.

Tikai tadā ceļā mēs varēsim atrisināt lopkopības produktu ražošanas palielināšanu un izpildīt tos uzdevumus, ko lauku ļaudim nospraudis marta plēnums. Šogad mūsu rajona kolhoziem un padomju saimniecībām jāražo 51.274 t piena, 8.210 cnt gaļas un uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes jāražo 51 cnt gaļas kautsvārā, 320 cnt piena. 1962. gadā rajonā ieplānots pārdot valstij 61.288 t piena, gaļu 7.908 t, olas — 2.615 tūkstoš gabalu.

Tie ir lieli uzdevumi, kuru izpilde prasīs daudz pūļu un neatlaidi-

bas. Daudz jāveic, lai paplašinātu un uzlabotu ganāmpulku. Sevišķa uzmanība jāvelti cūkkopības attīstībai, jo šogad mums jānobra 57.300 cūkas, tas ir, 1,6 cūkas uz 1 ha aramzemes.

Enerģiskāk jāķeras pie pirmrindnieku pieredzes ieviešanas, svarīgi izlemt jautājumu par materiālo ieinteresētību, progresīvo darba apmaksu. Tālāk b. Ivanovs runāja par to lielo darbu, ko veic mehānizatori, un uzdevumiem pavasarī sējas laikā, uzsverdams, ka katrā saimniecībā nepieciešams pareizi izmantot tehniku.

Mobilizēt visus spēkus PSKP CK marta un LKP CK IV plēnumu lēmumu izpildei ir šīs dienas partijas organizācijas svarīgākais uzdevums.

Biedrs Ivanovs pakāvējās pie LKP CK II plēnumā apspriestā referāta par audzināšanas darbu skolā, kuru nolasīja LKP CK sekretārs b. Voss.

Viņš norādīja, ka pašlaik mūsu rajonā darbojas 15 vidusskolas, internātskola, 36 astoņgadīgās un septiņgadīgās skolas, 32 pamatskolas un lauksaimniecības tehnikums, kuros mācās 11.366 skolēni.

Daudzas skolas guvušas lielus panākumus mācību un audzināšanas darbā, ražošanas apmācībā.

Svarīgu darbu veic skolu komjaunatnes un pionieru organizācijas, audzinot bērnus tautu draudzības garā.

Taču skolotāju saimei, partijas organizācijām daudz veicams, lai uzlabotu audzināšanas darbu, ražošanas apmācību, sevišķa vērība jāvelti zinātniskā pasaules uzskata izveidošanai, ateistiskai propagandai skolēnu un viņu vecāku vidū.

Nepiedodami, ka daži atbildīgi darbinieki bērnu vecāki, kā bb. Čmirevskis, Božovs, Skobeļeva nevel-

ti pietiekamu uzmanību bērnu audzināšanai. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka jaunatnes audzināšanā jāpiedalās katram komunistam, visai sabiedrībai.

Šogad dažu skolu absolventi ieteikusi vēlēšanas pēc vidusskolas beigšanas doties darbā kolhozā. Tas ir liels mūsu jaunatnes piemērs, kurš jāatbalsta, un jātagatavo, lai kolhozi un padomju saimniecības jauniešus labi uzņemtu, radītu viņiem normālus darba apstākļus un iespēju turpināt ieglītību.

Daudz darāms, lai pārietu uz astoņgadīgo ieglītību. Mums ir jādara viss, lai katrs skolas vecuma bērns apmeklētu skolu un ieglītū astoņgadīgo un vidējo ieglītību.

Pēc referāta sekoja debāts. Par to, kā kolhozā organizēta darba apmaksa, runāja kolhoza «Draudzība» priekšsēdētājs b. Dubults.

Kolhoza «1. Maijs» priekšsēdētājs b. Haitovs pastāstīja, kā kolhoza mehānizatori šogad apkops kukurūzu, kuru audzēs 108 ha platībā. Viņš norādīja, ka nepieciešams pastieidzināt lopu novietņu celtniecību.

Krustpils vakara vidusskolas direktore b. Grigule uzsvera, ka lielāka vērība vakarskolu audzēkņiem jāvelti uzņēmumu un iestāžu vadītājiem.

Par skolu un kolhozu sadarbību izteicās Biržu internātskolas direktors b. Hāks un Neretas vidusskolas direktors b. Skrupskis.

Plēnumā par uzdevumiem septiņgades trešā gada pavasarī runāja kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes LKP CK partorgs b. Kaļāns.

Plēnums pieņēma plašu lēmumu.

Pirms sējas sākuma

Kolhoza «Viesīte» visās laukkopības brigādēs notika ražošanas apspriedes, kurās vēl pēdējo reizi pirms masveida sējas kolhoza laudis pārrunāja, kā sagatavojušies šim atbildīgajam darbam, un apsprieda turpmākā darba plānus. No kvalifikācijas celšanas kursiem Saukas lauksaimniecības 25. arodskolā atgriezies mehānizators Lai-

monis Upenieks, kas šajās sapulcēs dalījās apgūtā rušināmo kultūru audzēšanas teorijā. Tā cukurbietes audzēs 155 hektārus, kukurūzu — 200 hektārus. Tāpēc ieplānojam katram mehānizatoram apstrādāt noteiktas kultūru platības. Vidē-

ji saimniecībā šogad katram mehānizatoram iznāk apkopt 70 hektārus rušināmo kultūru.

Tā mehānizators b. Paupers apkops 18 hektārus cukurbiešu un 18 — kukurūzas. Viņš pagājušajā gadā teicami veica kukurūzas mīglošanu. Tāpēc arī šogad saimniecības vadība uzticēja viņam visas kukurūzas platības mīglošanu ar herbicīdiem.

Šogad izmēģinājumu nolūkā veiksim 0,5 ha platībā arī cukurbiešu apstrādi ar herbicīdiem trešajā dienā pēc sējas.

Traktorists b. Seškovskis apkops 2. brigādē cukurbietes 12 hektārus, 3. brigādē — 20 hektārus, kā arī kukurūzu 67 ha platībā. Visas rušināmas kultūras apkops ar traktoriem DT-14 un DT-20. Kartupeļu agrotehnikā pielietos traktoru «Belarusj». Cukurbiešu sēju veiks mehānizēti ar punktveida un parastām sējmašīnām 60×60 centimetru rindu attālumā. Lai atvieglotu cukurbiešu rušināšanu un retināšanu, pudurosim tās 40×40 cm attālumā. Ar kukurūzas sēšanā pielietosim mašīnas.

Sais brigāžu ražošanas sapulcēs kolhozu laudis izveidoja brigāžu padomes un deva viņām konkrētus uzdevumus turpmākā darbā. V. Kārklīšs, kolhoza «Viesīte» valdes priekšsēdētājs

«PRAVDĀ» — piecdesmit gadu

„PRAVDA” REVOLUCIONARIZĒJA STRĀDNIEKUS

V. TRŽASKOVSKIS, PSKP biedrs kopš 1915. gada

Man priekšā četras mazas vecas avīzes lapas. Augšdaļā lepojas avīzes nosaukums un datums: «Pravda», 1912. gada 22. aprīlis. Cik daudz atmiņu uzpeld, kad garā pārcelies uz dienām, no kurām mani šķīr pieci gadu desmiti un kuras raugās uz mani no šīm avīzes lapām!

Es redzu Kamenskas (tagad Dneprodzeržinskas, Ukrainā) metalurģiskās rūpnīcas milzīgos korpusus. Tā cehos, kur valdīja dārdona un šaudījās liesmu mēles, dienā, gads gadā smagā darbā sviedrus leja tūkstošiem strādnieku. Es, tolaik vēl būdams jauneklis, piesardzīgi apkārt lūkodamies, nesu veselām pakām uz tēraudlietuvu

aiz zilās blūzes paslēptu boļševiku avīzi, kas strādniekus aicināja saliedēties par savām politiskajām un ekonomiskajām tiesībām... Kā zvaigznīte tumšā naktī «Pravda» apgaismoja simtiem un tūkstošiem strādnieku ceļu uz atbrīvošanos no kapitalisma jūga.

Mūsu strādnieku avīze veica lielu darbu: metalstrādnieku sirdīs brieda naidis pret cara patvaldību. Viens pēc otra uzliesmoja streiki. Viens no tiem ilga 21 dienu un beidzās ar uzvaru. Rūpnīcas saimnieki strādniekiem samaksāja pat par streika dienām. Boļševiki tomēr toreiz cieta lielus zaudējumus: daudzus biedrus ieslodzīja cietumā, izsūtīja trimdā. Kāds cits mūsu streiks tika sagrauts: simtiem strādnieku atlaida no darba rūpnīcā, ieslodzīja cietumā, tūkstošiem cilvēku varmācīgi nosūtīja uz fronti karot par viņiem svešām interesēm.

Es, galdnieka dēls, jau kopš bērnības dienām lasīju revolucionāros uzsaukumus, apmeklēju slepenas sanāksmes un mitiņus. Taču dzīvi īsti sāku saprast tikai tad, kad lasīju un izplatīju «Pravdu», sāku

tai rakstīt korespondences par savu Kamenskas rūpnīcu. Ap to laiku es jau biju KSDSP biedrs. Kopā ar dažiem citiem biedriem es pirmais 1912. gada maijā parakstījos uz jauno boļševistisko avīzi «Pravda».

Valdība «Pravdu» bieži sodīja, ne vienreiz vien slēdza, un avīze bija spiesta daudzkārt mainīt nosaukumu. Tā iznāca gan kā «Rabotčaja Pravda», gan ar nosaukumu «Za Pravdu», «Pravda Truda», «Svernaja Pravda», «Putj Pravdi» utt. Mēs, lasītāji, saņēmām avīzi arī ar pārmainīgiem nosaukumiem. Reizumis «Pravdas» viena eksemplāra vietā es un citi biedri saņēmām piecus sešus eksemplārus. Acīm redzot redakcija to darīja tādēļ, lai mēs avīzi izplatītu strādnieku vidū.

LEININS UN «PRAVDA»

N. KRUPSKAJA

Katrs Vladimira Iljiča raksts «Pravdā» bija tiešs vai netiešs aicinājums organizēties, darboties. Raksts «Pusgada darba rezultāti» ir aicinājums plaši organizēties ap «Pravdu» (no katras algas iemaksāt «Pravdai» vienu kapeiku).

Raksts «Pravdas» 96. numurā «Slikta aizstāvēšana» bija aplinks aicinājums ar streikiem cīnīties par darba algas paaugstināšanu. Raksts 99. numurā «Likvidatori» un «vienība» atkal aicināja apvienoties ap «Pravdu». Nākamajā rakstā avīzes 105. numurā «Šveicē» — aplinks aicinājums uz cīņu pret oportunismu; nākamajā rakstā avīzes 118. numurā «Sakarā ar N. Poļanska vēstuli» — uzaicinājums zemniekiem rakstīt «Pravdai» par zemi, apvienoties ar algādžiem un izputinātajiem zemniekiem. Citā rakstā avīzes 120. numurā «Amerikas strādnieku panākumi» V. I. Leņins aplinkus aicināja iestāties partijā, apvienoties ap «Pravdu». Raksts «Azarta spēle» avīzes 134. numurā vērsās pret citu zemju teritorijas sagrābšanu, raksts 136. numurā «Miļukova kunga pozīcija» aicināja strādniekus uz patstāvīgu darbību, uz cīņu pret privilēģijām, pret izligumu ar visa vecā spēkiem sabiedriskajā dzīvē utt. Iljiča rakstiem «Pravdā» bija milzīga organizējoša nozīme, ar savu emocionalitāti tie iekvēldināja un aizrāva masas.

NO GRAMATAS «LEININS — PARTIJAS PRESES REDAKTORS UN ORGANIZĒTĀJS» MASKAVĀ, 1956. g.

Darbaļaužu dižo vadoni pieminot

Leņins ar mums

Saules apmirdzēta svētdienas novakare. Kā strauti satek upē, tā cilvēku pulciņi — lielajā Krustpils kultūras namā. Verot plašās durvis, skatiens apstājas pie skatuves. Uz liela fona Vladimira Iljiča Leņina krūšutēls, kas grimst ziedos. 92 gadi, kopš dzimis lielais proletariāta vadonis, mūsu gaišās dzīves dibinātājs. Vairākus gadu desmitus nav viņa mūsu vidū, bet jūtam, ka Leņins vārds un idejas tik dzīvas, it kā viņš solotu šodien kopā ar padomju cilvēkiem.

Svinīgās sēdes prezidijā daudz revolucionāro cīņu dalībnieki, veterāni, darba pirmrindnieki. Atklājot darbaļaužu svinīgo sanāksmi veltītu Leņina dzimšanas dienai, skan

PSRS un mūsu republikas himnas. Referātu par mīloto vadoni un skolotāju nolasīja LKP rajona komitejas propagandas un agitācijas nodaļas vadītāja b. Raspopova. Minot piemērus no Leņina dzīves, kas viņa veltīta cīņai par labāku rītdienu, referente minēja, ka mūsu darbaļaudīm, ikvienam cilvēkam jācīnās par viņa novēlējumu piepildīšanu, PSKP Programmas īstenošanu.

Pēc svinīgās daļas sākās kultūras nama mākslinieciskās pašdarbības koncerts. To atklāja ar daudzpusīgu montāžu par Vladimiru Iljiču.

R. Birze

Laikabiedri stāsta par Iljiču

Vladimira Iljiča Leņina 92. dzimšanas dienai veltīts bērnu rīts notika Pļaviņu 1. bērnudārzā. Pie pašiem mazākajiem pļaviņiešiem ieradās visvecākie — pensionāri. Starp

pensionāriem bija arī tādi, kas redzējuši un tikušies ar Leņinu. Pensionāre Ludmila Brasliņa tēlainā bērniem saprotamā valodā pastāstīja par tikšanos ar lielo darbaļaužu vadoni un skolotāju. Bērni deklamēja dzejoļus veltītus Iljičam, dziedāja dziesmas. Kopā ar pensionāriem viņi aizgāja pie Leņina piemiņēkļa un nolika pašu saplūktos pavasara ziedus.

Attēlā: pensionāre Ludmila Brasliņa stāsta bērnudārza audzēkņiem atmiņas par Vladimiru Iljiču Leņinu.

K. Daņileviča teksts un foto

MASU AVĪZE

M. Kaļiņins

Laikraksta «Pravda» iznākšana bija īsti svētki progresīvajiem strādniekiem, kas šīs avīzes lasīšanu kļāv uzskatīja par lielu uzvaru pār reakciju. Ar «Pravdas» izlasišanu stipri paplašinājās pret carismu vērstās cīņas fronte. Organizējot parakstīšanos uz avīzi, vācot līdzekļus, lai tā varētu eksistēt, nogādājot avīzi uz rūpnīcām un to izdalot abonentiem, aizvien vairāk jaunu strādnieku iesaistījās revolucionārajā cīņā. Pilnīgi pierādījās, cik pareizs ir Leņina uzskats, ko viņš izteica jau 1901. gadā rakstā «Ar ko sākt?»: «Avīze — ne vien kolektīvs propagandists un kolektīvs agitators, bet arī kolektīvs organizators.»

Es tolaik strādāju rūpnīcā «Aivaz» un labi atceros, kādas pārvērtības mūsu partijas organizācijas iekšējā dzīvē radīja «Pravdas» iznākšana. Rūpnīcas partijas organizācija uzreiz dabūja milzīgu praktiskā revolucionārā darba slodzi. Viena daļa partinieku uzņēmās piegādāt avīzi. Tas bija ļoti grūts darbs. Parasti no pulksten vieniem naktī vajadzēja būt tipogrāfijā, saņemt avīzi tieši no mašīnas un to aiznest uz rūpnīcu. Cenzūra bieži

konfiscēja avīzes numurus, un mūsu biedriem vajadzēja pamanīties izkļūt pirms novilkumus. Tas notika tā: pirmo nodrukāto lapu sūtīja cenzūrai, bet mašīna turpināja iespiest, negaidot cenzora atļauju; pēc avīzes atnākšies cilvēki paņēma iespiestos eksemplārus un aiznesa līdz. Kad pienāca pavēle par avīzes numura konfiscēšanu, daļa metiena jau bija iznēsātāju dzīvokļos. Dažkārt no rīta lasī zinojumu par avīzes numura konfiskāciju un redzi šo numuru strādniekiem rokās. Un mūsu biedri uzskatīja par savu godu lietu nogādāt uz rūpnīcu tieši konfiscētos numurus.

... «Pravdai» bija milzīga politiska ietekme uz strādniekiem, un tā pieauga ar katru jauno numuru.

... Jau ar iznākšanas pirmajām dienām «Pravda» bija masu avīze, nevis avīze masām, bet masu avīze: strādnieks, trūcīgais zemnieks un kalps to uzskatīja par savu avīzi. Kāpēc? Pa daļai formāli arī tāpēc, ka viņi atdeva savus grašus, lai tā varētu pastāvēt. Būtībā tomēr tāpēc, ka tā atspoguļoja viņu intereses. Visā savas pastāvēšanas laikā «Pravda», kā boļševiku partijas orgāns, vienmēr kopā ar masām cīnījās par tautas vitālajām interesēm, iedama cīnītāju spēku avangardā.

No RAKSTIEM «STRĀDNIEKU SKIRAS LOLOJUMS» UN «SAKARĀ AR «PRAVDAS» TRISDESMITO GADADIENU».

Kursos gūtās zināšanas liktas lietā

Pirms mēneša Pļaviņu atbalsta paraugsaimniecībā sākās kvalifikācijas celšanas kursi lopkopjiem, brigadieriem, lauksaimniecības speciālistiem, mehanizatoriem. Pēdējie islaicīgos kursus beidza vairāki desmiti traktoristu, kas audzēs un apkops kukurūzu un cukurbietes. Starp tiem bija arī Pļaviņu atbalsta paraugsaimniecības mehanizatori Staņislavs Gabranovs, Jānis Bajārs un citi. Republikas Zinātnu akadēmijas Zemkopības institūta nodaļas vadītāja b. Tomaševska un citu lektoru vadībā kursanti apguva un papildināja rušināmo kultūru audzēšanas agrotehnikas zināšanas, iepazīnās ar jaunu cukurbietu audzēšanas tehnoloģiju, kas ievērojami samazina roku darbu.

Ar pārliecinošiem piemēriem pārsniedzēji vēlreiz pierādīja, ka viens no svarīgākajiem priekšnoteikumiem augstu ražu iegūšanai — agra sēja. Cukurbietēm garš veģetācijas periods, tām nav bīstamas pavasara salnas, bet katrā sējas laikā nosebotā diena samazina ražu par 5—10 centneriem.

Kursos gūtās zināšanas liktas lietā. 19. aprīlī Pļaviņu atbalsta paraugsaimniecībā otrajā kompleksajā brigādē uzsākta cukurbietu sēja. Pirms sējas rudens arumu piešķūca, kultivēja, augsnei deva minerāl- un bora mēslojumu pa 6,5 centneri uz hektāru. Īsi pirms sējas

tūrumu viegli pievēla. Uz lauku devās Staņislavs Gabranovs ar šasiju DVSS-16 un tai uzmontētu sējmašīnu SOSS-2,8.

Rindu pēc rindas ar 60 cm lielu atstarpi sējmašīna irdenajā augsnē kaisīja sēklu. To iepriekš bija kodinājis klētnieks b. Krauze. Lai atvieglinātu sējumu kopšanu un pudurošanu, traktorists sējmašīnu vadīja pa iepriekš nospraustu taisnu līniju. Pa laikam biedrs Gabranovs apturēja traktoru, pārbaudīja sējmašīnu, sēklas izsējas daudzumu — ir taču pirmā darba diena tūrumā.

Lai nodrošinātu vienmērīgāku biešu sadīgšanu un nolidzinātu traktora un sējmašīnas radītos augšnes nelīdzenumus, pēc sējas tūrumu

mu pieveļsim, — stāsta otrās kompleksās brigādes brigadiere Aija Vucena. Trešā ceturtdienā pēc sējas lauku ecēsim pa diagonāli pirmo reizi, bet pēc sadīgšanas, kad cukurbietu dīgstiem parādīsies pirmās istās lapiņas — otro reizi. Ja uz dīgstiem parādīsies spradži, sējumu apputeksnēsīm ar heksahlorānu vai dustu, dodot 15—20 kg ķīmikāliju uz hektāru.

Pirmās dienas vakarā brigadiere raportēja saimniecības direktoram b. Neimanim, ka apsēts vairāk nekā 2 ha cukurbietu.

Turpinās augsnes sagatavošana sējai.

H. Paeglis,
mūsu ārštata korespondents

Pastāvīgo komisiju izlemšanai —arvien plašāku jautājumu loku

«Pakāpeniski jānodod vietējo padomju pastāvīgo komisiju izlemšanai arvien vairāk jautājumu, kuri ir izpildorgānu pārvalžu un nodaļu kompetencē», norādīts partijas Programmā. Tāpat kā pavasari dīgst pirmie asni, tāpat arī Daudzeses ciema pastāvīgo komisiju darbā arvien vairāk ienāk jaunais.

Daudzpusīga un plaša ir mūsu četru pastāvīgo komisiju darbība. Komisijas locekļu skaits palielināts līdz 80 personām. Pārbaudot sūdzības, ciema iestāžu darbu, ierosinot, organizējot dažādus pasākumus, deputāti un aktīvs iziet valsts pārvaldes skolu, iegūst vajadzīgās sabiedriskā darba zināšanas un iemaņas. Bez plaša aktīva padomes pastāvīgo komisiju darbs būtu nenozīmīgs, jo aktīvs, vēlētāji ir taču mūsu palīgi un padomdevēji.

Daudzeses ciema izpildu komiteja pavērsusi plašu darba lauku savām pastāvīgajām komisijām. Tā, piemēram, kultūrizglītības pastāvīgā komisija, kur priekšsēdētājs A. Baiba, savā sēdē izskatīja ciema izpildu komitejas sēdes lēmuma «Par gatavošanos dziesmu, deju un orķestra svētkiem» izpildes gaitu, atzīmējot neapmierinošo stāvokli un izsakot savus ierosinājumus. Tagad trūkumi novērsti, kolektīvi labāk gatavojas šim notikumam. Bez tam šī komisija apsprieda ciema kluba un bibliotēkas darba plānus II ceturksnim un tos apstiprināja. Interesanti un saistoši pasākumi paredzēti šim ceturksni. Piemēram, pašreiz komisijas locekļi organizē pārrunas ar jauniešiem un to vecākiem par piedalīšanos piektajos pilngadības svētkos. Šogad astoņpadsmitgadīgo skaits sasniedz 30. Komisija sazinājusies ar māksliniekiem par pilngadības svētku koncertu. Šie svētki notiks 27. maijā. Pašreiz kultūrizglītības un ceļu — labierīcības komisija ciema teritorijā rīko tīrības nedēļu, lai sakārtotu darba un dzīves vietas

pirms 1. Maija svētkiem. 6. maijā komisijas locekļi kopā ar vēlētājiem rīkos sabiedrisko talku, jo jāizbūvē vasaras estrāde ciema kluba tuvumā. Jūnijā sāksies konkurss «Par labāko lauku sētu, labāko sabiedrisko ēku un personisko bibliotēku», kura rezultātus rezumēs Padomju Latvijas 22. gadadienā.

Nesen ceļu un labierīcības pastāvīgā komisija, kur priekšsēdētājs Ivans Selezņevs, savā sēdē izskatīja jautājumu par meža un dārza dienu sarīkošanu. Visi ir vienprātīgi, ka pēc iespējas vairāk jāiestāda augļu un dekoratīvo koku, puķu pie mūsu ciema sabiedriskajām ēkām, kolhozieku un strādnieku, kalpotāju dzīves vietām. Labu paraugu šajā ziņā rāda Jēkabpils MRS Daudzevas iekraušanas iecirkņa vadība un arodorganizācija, kuri sagādājuši stādāmo materiālu augļu dārzam pie strādnieku dzīves vietām. Komisija raudzīsies, lai kolhozs «Sarkanais partizānis» turpinātu iesākt pasākumu — stādīt puķes pie kolhoza fermām.

Finansu, budžeta un tirdzniecības pastāvīgā komisija pārbaudīja veikala Nr. 13 darbu, izskatīja pārbaudes materiālus savā sēdē. Te atklājās lieli trūkumi. Piemēram, komisijas pārdošanā vienmēr trūkst gaļas, jo nav nokārtota tās zīmogošana. Te savs vārds sakāms rajona veterinārdarbiniekiem, jo līdz šim iedzīvotāji, lai pārdotu gaļu, to veda zīmogot uz 23 km tālo Jaunjelgavu, bet pēc tam atpakaļ. Tas ir pārdevējiem neizdevīgi un tāpēc nereti viņi gaļu pārdod tieši Jaunjelgavā. Bet Daudzevas stacijas bieži apdzīvotā vietā ir 1000 iedzīvotāju, kuriem lielāka daļai nav personīgo lopu. Cits nekas tiem neatliek, kā iegādāties tirgū gaļu. Lai šos trūkumus novērstu, finansu, budžeta un tirdzniecības pastāvīgā komisija lūdza ciema izpildu komitejas enerģisku rīcību.

Pārliecinošiem pierādījumiem bagāta bija arī lauksaimniecības komisijas sēde. Tajā komisijas locekļi Elmārs Kokains pastāstīja par kolhozā «Sarkanais partizānis» ieviesto garantēto apmaksu. Daudz no šīs sēdes varēja mācīties kaimiņu kolhoza «Uzvara» ļaudis. Komisija par savu galveno uzdevumu uzskata sekmēt Centrālās Komitejas marta Plēnuma lēmumu īstenošanu, lai radītu pārtikas produktu pārpilnību mūsu zemē. Rīkot pārbaudes fermās, rūpīgi kontrolēt pavasara sējas gaitu, lopu pāreju uz ganību periodu — tāds ir komisijas šī ceturksņa galvenais uzdevums. Deputāti un aktīvs vairāk uzmanības veltīs pākšaugu, cukurbietu, kukurūzas un citu sējumu apkopšanai.

Šodien par Daudzeses ciema pastāvīgajām komisijām var teikt, ka tās kā spēcīgs augs jau dziļi laižušas saknes padomju darba dru-
vā. Partijas XXII kongresa lēmumi kļuvuši par cīņas programmu arī vietējo pārvaldes orgānu darbībā.

B. Murāne,

Daudzeses ciema padomes
izpildu komitejas sekretāre

Rūpēsimies par skolēnu stāju

Trešo mācību ceturksni noslēdzot, Jēkabpils pirmajā vidusskolā notika skolēnu vecāku kopsapulce, kurā tie kopā ar skolas direktori b. Čaupjonoku pārrunāja par skolēnu pieklājību un stāju. Direktore lūdza vecākus iegādāties skolēniem piemērotas skolas tērpus un cepures, kā arī raudzīties, lai tos nēsātu.

Vecāki pieņēma kopēju lēmumu, ka skolēnu galvas segas turpmāk būs formas cepures, izņemot aukstu laiku, kad meitenes nēsās lakatus, zēni — siltas cepures. Likās, ka vecāki silti atbalstīja direktores prasību.

Domāju, ka, iestājoties siltam laikam, būs patīkami vērot skolu jaunatni tērpos un cepurēs. Taču tikai neliels skaits skolēnu nēsā formas cepures, kaut iespēja tās iegādāties bija.

Ļoti nepatīkami noraudzīties, ka pilsētas ielās pastaigājas meitenes, kā 8. klases skolniece Renberga, 9. klases — Kaniņa ar spilgtiem turbaņiem galvā, cirtotiem matiem, neraugoties uz to, ka skolas sienas avīze kritizēja šo skolnieču nepareizo rīcību.

Jājautā, ko domā vecāki, kuri atļauj kļūst skolēnu stāju?

Viņi taču nostāda sevi neveiklā situācijā, pierādot gaumes un takta trūkumu.

Cerēsim, ka vecāki turpmāk ciešāk sadarbosies ar skolas audzinātāju kolektīvu, atzīstot, ka skolas tērps un cepure ir un paliek visgltākais, praktiskākais skolēnu apģērbs.

I. Grāvēļa

Saudzīgi izmantosim meža bagātības

Krāšņās birztales un gāršas — mūsu dabas bagātība un skaistums. Tās izkaisītas arī pa visu Vietalvas padomju saimniecības teritoriju. Meža sardzei rodas zināmas grūtības to apsaimniekošanā un apsargāšanā. Mūsu mežos lielā vairumā aug mums visiem ļoti pazīstamās bligznas. Šie koki agrā pavasarī klāti dzelteniem smaržīgiem pūpoliem. Par tiem priecājas ne tikai dabas draugi, bet galvenokārt mūsu dravinieki. Ziedputekšņi ar nektāra pilnajiem pūpoliem vairo bišu saimju medus ienesumu pavarī. Taču pēdējās vasarās šiem kokiem lielu ļaunumu nodara mizu plēsēji.

Rajona patērētāju biedrības veikalu vadītāji mizas pieņem no katra, kas tās pieved, neprasot nekādus dokumentus. Viņiem, lūk, esot svarīgi pildīt tikai mizu savākšanas plānu. Bligznu mizas šie «sagādnieki» plēš bez atļaujas no augošiem kokiem. Mizu lielākā un vērtīgākā daļa, kas nepieciešama ādu apstrādāšanai, paliek neizmanto un aiziet bojā. No mežsaimnieciskā viedokļa bligznu zināmā mērā uzskata par kaitīgu koku, tomēr, šādā veidā bojājot, tās ļaunums nemazinās, bet gan vēl palielinās. Mežs pielūžņojas un mirstošajos kokos pastiprināti vairojas kaitēkļi. Neorganizēti, bez noteiktas kārtības iznīcinot šos kokus, mūsu tautsaimniecība zaudē ne tikai malku,

bet galvenais — daudz ādu rūpniecībai tik nepieciešamās mīcvielas. Racionāli izmantojot bligznas, atļaujot to ciršanu un mizu plēšanu noteiktās vietās un tikai ar atļauju, mēs iegūtu gan vērtīgu kurināmo, gan ādu rūpniecība būtu ilgstoši nodrošināta ar mīcvielām. Veikalu vadītājiem vajadzētu noliegt mizu pieņemšanu no personām, kurām nav mizu sagatavošanas atļaujas. Bišu dravu tuvumā bligznas pēc iespējas jāsaucē un jāizcērt galvenokārt lauztie un nokaltušie koki. Šis jautājums prasa steidzīgu atrisinājumu.

R. Rūtiņš,
Vietalvas padomju saimniecības 2. apgaitas mežsargs

TAVAM GRĀMATU PLAUKTAM

Latvijas valsts izdevniecība laidusi klajā virkni grāmatu par Ļeņinu. Vienā no tām — «ATMIŅAS PAR V. I. ĻEŅINU» — I un II sējuma sakopotas Ļeņina tuvinieku un ciņas biedru atmiņas. Citā krājumā ievietotas M. Gorkija, N. Krupskajas atmiņas par lielo vadoni. «SEŠI GADI AR ĻEŅINU» — raksta Ļeņina personīgais šoferis S. Gils, kas Vladimīru Iljiču vērojis galvenokārt atpūtas brīžos. Viņš stāsta par vairākiem mītiņiem, kuros uzstāties Ļeņins, par hospitāļu apmeklējumiem un sarunām ar strādniekiem un zemniekiem, kuru aculiecinieks ir bijis autors.

Grāmata «PAR ĻEŅINU» sakopotas Latvijas revolucionāru atmiņas, kas bijušas publicētas dažādos izdevumos. Atmiņu autori vai nu paši personīgi tikusi ar Ļeņinu, vai arī viņu redzējuši un klausījušies.

Izcilais progresīvais vācu rakstnieks L. Feihtvangers atstājis plašu un vērtīgu literāro mantojumu. Literatūras pasaulē L. Feihtvangers kļuvis pazīstams galvenokārt ar saviem vēsturiskajiem romāniem — «JOZEFS FLAVIJA», «GOIJA», «SAVĀDNIEKA GUDRIBA» un citiem.

Romānā «LAPSAS VINA KALNĀ» attēlota 18 gs. Francija un tās nostāja amerikāņu revolūcijā. Romāna personāžs ļoti plašs. Tajā sastopamies ar daudzām pazīstāmām vēsturiskām personām — Pjeru Karonu de Bomaršē, Voltēru, Mariju Antuaneti un citām. Sim darbam pretēji Feihtvangers agrāk sarakstītajiem vēsturiskajiem romāniem raksturīgs liels optimisms.

Mūsu lasītāji atkal sastopas ar ievērojamo igauņu prozas lielmeistaru — klasiķi Eduardu Vildi.

Romānā «PRAVIETIS MALTSVETS» attēlotas ciņas starp dažādiem ticības novirzieniem Igaunijā deviņpadsmitā gadsimta otrajā pusē, kā arī zemnieku izceļošana no Igaunijas un Vidzemes «uz siltajām zemēm».

Romāna centrālais tēls ir zemnieks Juhans Leinberks, saukts par «pravieti Maltsvetu», kurš no krodzinieka un zirgu mīļēja kļūst par sludinātāju un jaunas ticības tēvu. Pretstats pravietim ir otrs igauņu zemnieks — Lehmušs — ticības noliedzējs, iedzērājs un neveiksmīnīks. Cauri romānam vijas Lehmuša ģimenes drāma. Lehmuša sieva — daļā Anu, pievērsusies Maltsveta ticībai, aizraujas tik tālu, ka nodod savu vīru kā noziedznieku varas iestādēm. Dzīļi ir Anu ticības maldi, tāpēc sarežģīts un grūts viņas ceļš atpakaļ pie vīra, kurš, būdams neticīgs, izrādās daudz cilvēciskāks par jebkuru ticīgo fanātiku.

Atzīmējot P. Vilpa sešdesmito

dzimšanas dienu, LVI izdevusi viņa darbu izlasi divos sējumos. Tā sniedz vispusīgu ieskatu P. Vilpa darbiņā. Pirmajā sējumā ir ievietoti viņa dzejoļi, bet otrajā — proza — trīsdesmitajos gados sarakstītais miniatūru cikls trijos gājumos «PIEZĪMES SNIEGĀ», kā arī noveles.

Droši vien nebūs viegli atrast zēnu vai meiteni, kas nesapņotu par interesantiem piedzīvojumiem un jauniem atklājumiem. Bet daudziem liekas, ka atklājumi un piedzīvojumi iespējami tikai kaut kur svēmainā tuksnē vai aukstajos dienvidpola un ziemeļpola apgabalos. Tā domāja arī Oļega Bedareva stāsta «Mēs ar Vitju» varoņi — Vitja un Serjoža. Tomēr viņi sāka domāt pavisam citādi, kad vasaras brīvdienas pavadīja kolhoza ciemā pie Vitjas radniekiem. Par šim viņu gaitām uzzināsi, izlasot O. Bedareva grāmatu «MĒS AR VITJU».

S. Dūma,
Pļaviņu grāmatnīcas pārdevēja

Sarakstīšanās ar lasītājiem

S. POTINAM,
Krustpils ķieģeļu fabrika

Vēstulē redakcijai Jūs izteicāt neapmierinātību ar fabrikas feldšeru punkta personāla darbu. Jūs minējāt gadījumus, kad feldšeris Vikmanis slinkti izdara injekcijas.

P. ŠVIRKSTAM

Savā vēstulē redakcijai Jūs izsakāt pretenzijas 30. ATK par to, ka kādu laiku nedarbojas autobusu līnija Krustpils—Līvāni—Rudzēti. Jūs ierosināt ieslēgt autobusu līniju tiklīdz ceļa posmu Līvāni—Preiļi līdz pagriezienam uz Rožkalnu ciemu, jo Līvānos parasti ir liels pasažieru plūdums uz autobusiem, kas iet šinī virzienā.

Krustpils autobusu stacijas priekšnieks T. Grudinskis paskaid-

MUMS ATBILD

«AR RUNĀŠANU VIEN NEPIETIEK»

Ar šādu virsrakstu mūsu laikraksta 29. marta numurā bija ievietots raksts par trūkiem pirmrindnieku pieredzes popularizēšanā Sēlpils ciema kolhozā «Arājs». Lauksaimniecības arteļa partijas pirmorganizācijas sekretāre b. Pastare mums atbild, ka raksts apspriests lopkopju ražošanas sapulcē un valdes sēdē. Pirmrindnieku bb. Polānes un Grāviņas darba metode govju piebarošanā ieviesta arī pārē-

jās lopu novietnēs. Cukurbietes 0,20—0,30 ha platībā šogad audzēs visas lopkopes. Teļi, kas atradās liellopu novietnēs, tagad novietoti Mieziņu fermā. «Sēnotu» novietnē mehanizētā slauksana bija pārtraukta govju cietstāvēšanas laikā. Jaunus slauksanas aparātus uzstāda Strēlnieku un Bisenieku novietnēs, ko apkalpos bb. Ozoliņa un Tišuka.

Fiziskā kultūra un sports Rajona krosa fināls

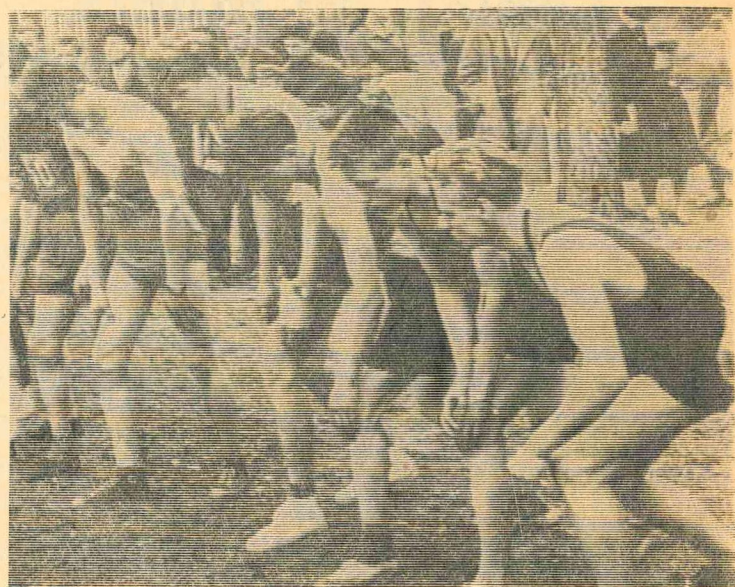
Uz laikraksta «Pravda» 50. gadadienai veltītā krosa finālā sacensībām Jēkabpils jaunajā mežā bija ieradusies 127 dalībnieki no 23 kolektīviem, tani skaitā arī no Krustpils I. un 2. vidusskolas.

Sacensību ievadījumā dalībniekus apsveica komjaunatnes rajona komitejas sekretārs b. Eglītis, novēlot panākumus ne tikai krosā, bet arī visā vasaras sporta sezonā.

300 m distancē 18 dalībnieku vidū par uzvarētāju kļuva Neretas vidusskolas pārstāve Valija Krātiņa (56,7 sek.), otrajā vietā atstājot arī neretieti Ausmu Ošiņu (56,8 sek.), bet trešajā Salas septiņgadīgās skolas dalībnieci Oļgu Matvejevu (57,0 sek.). 500 m distancē zēniem pārliecinoši uzvarēja Salas skolas fizikultūrietis Tālvāldis Ozoliņš (1 min. 24,1 sek.). Otrais bija Jānis Bratjaga no Neretas (1 min. 25,3 sek.), trešais — Valērijs Kurņikovs no Jēkabpils II vidusskolas (1 min. 26,2 sek.). 2 km soļošanā daudz pārkāps par citiem bija Daudzeses astoņgadīgās skolas fizikultūrietis Kārlis Lauva (10 min. 57 sek.). Aiz viņa palika I. vidusskolas pārstāvis Gunārs Skersanskis un Gunārs Upenājs no Salas.

Komandu vērtējumā jaunākajā grupā uzvarēja Salas septiņgadīgā skola (skolotājs E. Mileika) ar 26 punktiem. Sekoja Neretas vidusskola (37 p.) un Daudzeses astoņgadīgā skola (48 p.).

Jauniešu grupā teicami cīnījās Jēkabpils I vidusskolas vīrgatļi, iegūstot visas pirmās vietas. 500 m skrējienā jauniešiem ar II sporta klasei tuvu rezultātu uzvarēja Tamara Sizova (1 min. 29,3 sek.), arī nākamajās vietās ar 1 min. 32,4 un

Attēlā: sacensību dalībnieki uz starta.

1 min. 32,7 sek. ierindojās šīs skolas komandas dalībnieces Malda Brasle un Skaidrīte Zlēmīte. 1000 m distancē, kur piedalījās 25 dalībnieki, sīva cīņa risinājās starp I. vidusskolas komandas dalībniekiem Mārtiņu Rupmeju un Visvaldi Ziemeļi. Uzvarēja pirmais ar rezultātu 2 min. 58,8 sek. Ziemeļa laiks 2 min. 59,4 sek. Arī trešās vietas ieguvējs Iļģis Zālītis mērķi sasniegza III sporta klases rezultātā — 3 min. 5 sek.

Otru uzvaru M. Rupmejs izcīnīja 5 km soļošanā, distanci veicot 28 min. 17 sek. Otrais palika Anatolijs Bobrovs (II vidusskola), bet

trešais — Paulis Pliķšs (Biržu internātskola).

Komandu vērtējumā pārliecinoši uzvarēja I vidusskola — 7 p., otrajā vietā ar 31 p. Neretas vidusskola un trešajā — Krustpils I vidusskola (42 p.), kuras komandā nebija vairāku labāko skrējēju.

Pieaugušo grupā sacentās kolhozu, padomju saimniecību, uzņēmumu un iestāžu komandas, cīņā par ieskaitēm rajona sporta spēlēs.

1000 metrus visātrāk veica rajona rekordiste un čempione Aina Briedīte no Leimaņu kolhoza — 3 min. 41,2 sek. III sporta klases rezultātu — 3 min. 45 sek. — sasniegza arī Lauktehnikas pārstāve Rīta Pabērza. Dzidra Svikle (Lauktehnika) bija trešā (3 min. 59,0 sek.). Šinī distancē vīriešiem ātrākais (3 min. 13,4 sek.) bija Zasas padomju saimniecības sportists Gunārs Kjesneris. A. Baranovska (Seces padomju saimniecība) rezultāts 3 min. 14,2 sek., bet sakaru kantora fizikultūrieša Sirmoviča — 3 min. 21,3 sek. 3000 m distancē pārstēdzošu uzvaru guva Saukas 25. arodskolas fizikultūrietis Zigurds Vilumsons (10 min. 33,5 sek.), otrajā vietā atstājot I vidusskolas pazīstamo slēpotāju un tūristu Valdi Ošiņu (10 min. 34,6 sek.) un trešajā — kolhoza «Pūkors» fizikultūriešu priekšsēdētāju Valdi Silceceru (10 min. 35,1 sek.). 5 km soļošanā uzvarēja kolhoza «Padomju Dzintene» fizikultūrietis Jānis Rītiņš.

Komandu vērtējumā kolhozu grupā uzvarēja «Padomju Dzintene», tālākajās vietās atstājot Dignāju, Leimaņus, «Draudzību» un «Rekordu». Padomju saimniecībām pārkābe bija zasiēti, tiem sekoja Lauktehnika un Seces. Uzņēmumu grupā labākās sekmes guva Jēkabpils MRS komanda, pārspējot Saukas 25. arodskolu un rajona sakaru kantori.

Jā šogad finālā piedalījās krietni vairāk dalībnieku nekā iepriekšējos gados, tad tomēr neapmierina dalībnieku sniegums — tas ir vēl stipri pavasarīgs. Sasniegtie 9 III klases un 29 jaunatnes klases rezultāti liecina, ka rajona labākajiem skrējējiem nekavējoties jāuzsāk regulāri treniņi.

A. Valainis

Redaktora v. Z. TILTIŅA

Rīgas celtniecības — montāžas pārvaldes Neretas montāžas iecirknim steidzīgi vajadzīgi darbam Jēkabpils un Ogres rajonos elektro-montieri un palīgstrādnieki.

Tuvākās ziņas Neretā, Dzirnauva ielā 7, telefons Neretā 125.

Pārdodama māja ar augļu dārzu Krustpilī, Kārļa Marksa 59. Tuvākās ziņas Kārļa Marksa 70.

Baleta vakars Pļaviņās un Jēkabpili

Reizē ar siltā laika iestāšanos republikas teātri uzsākuši viesizrādes lauku rajonos.

Sī gada 28. aprīlī Pļaviņās un 29. aprīlī Krustpils kultūras namā viesosies LPSR Valsts akadēmiskā operas un baleta teātra mākslinieki ar baleta vakaru.

Skatītājus ar savu meistarību iepriecinās republikas Nopelniem bagātā skatuves māksliniece Vera Svecova. Jaunie talantīgie baleta solisti Aija Baumanē, Galina Ždanova, Inese Jurgena, Diana Joffe, Boļeslavs Adamoks, Laimonis Smits, Ģeļbs Larionovs un Juris Surkins sniegs fragmentus no baletiem «Don Kihots», «Zizele», baleta miniatūrām «Sopeniana», «Pie zilās Donavas» u. c., kā arī pasaules tautu dejas un raksturdejas.

Skatītāji tiksies arī ar vokālās mākslas meistarību republikas Nopelniem bagātā skatuves mākslinieku Mikelī Fišeru un operas solisti Elzu Zvirgzdiņu, kas izpildīs iemīļotās operu ārijas un dziesmas.

M. Lau

Aviže iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tāruni redaktoram — 2342, redaktora vietniekam — 2502 literāriem līdzstrādniekiem — 2340, tiešais vads tālrunim — 7, Krustpils centrālās abonentiem — Krustpils 353. Redakcija: Jēkabpils, Brīvības ielā 112.

Газета «Брива Даугава» — орган Екабпилсского районного комитета КП Латвии и районного Совета депутатов трудящихся, город Екабпилс, Латвийская ССР.